

Ἑλληνες, πλήν τῶν Λακεδαιμονίων, τὸ 335 π.Χ. στὸ «Κοινόν» τῆς Κορίνθου).

Ἡ κ. Μοσσέ, περιγράφουσα στὸ ἐν λόγω βιβλίο τῆς τὴν ἀνυπέροβλητη προσωπικότητα καὶ τὴν στρατηγικὴ μεγαλοφυΐα τοῦ Ἀλεξάνδρου, σημειώνει ὅτι οὗτος οὐδέποτε πίστεψε ὅτι εἶχε γίνει Θεός καὶ ποτέ δέν ἐθεώρησε τὸν ἑαυτό του ἄτρωτο (ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἐδέχθη ἑπτὰ τραύματα, μερικά δέ ἐξ αὐτῶν σοβαρά).

Τέλος, ἡ κ. Μοσσέ, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, τονίζει μέ ἔμφαση ὅτι ὁ νικητὴς στρατηλάτης Ἀλέξανδρος ἐκυριάρχησε χάρις στὴν προσωπικὴ του ἀξία καὶ μόνον.

Πράγματι, ὅπως καὶ ἄλλοτε εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νά σημειώσουμε, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, κατόρθωσε μέσα σέ 10 μόλις χρόνια, μόνος του νά συγκροτήσει τὴν ἀπέραντη αὐτοκρατορία του, ἡ ὁποία ἐπέζησε ἐπὶ αἰῶνες, ἔτσι πού οἱ λαοὶ νά λέγουν καὶ σήμερα ἀκόμη ὅτι ὁ «Μέγας Ἀλέξανδρος ζεῖ καὶ βασιλεύει».

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, πού ὑπῆρξε Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, ξεπέρασε τὰ μέτρα τῆς φυλῆς του, ἔγινε τὸ παγκόσμιο σύμβολο τοῦ ἡρωισμού καὶ πολὺ ἐνωρίς, μετὰ τὸ θάνατό του, εἶχε γίνει θρῦλος, ἡ δέ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του ἐνέπνευσαν πολλοὺς καλλιτέχνες, ἐνῶ τὸ ὄνομά του ἀναφέρεται ἀκόμη σέ διάφορα μαγικά κείμενα, σέ τραγούδια, σέ παροιμίες καὶ παραμύθια. Ἀκόμη, οἱ διάσπαρτες σέ λαοὺς καὶ πηγές διηγήσεις γιὰ τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο κωδικοποιήθηκαν καὶ ἀπετέλεσαν μία συναρπαστικὴ μυθιστοριογραφία, περὶ τὸν 3ο μ.Χ. αἰῶνα, γνωστὴ ὑπὸ τὸν τίτλο «Φυλλάδα τοῦ Μεγαλέξανδρου», ἡ ὁποία μεταφράσθηκε σέ πολλές γλῶσσες καὶ συνετέλεσε στὴ δημιουργία πολλῶν τοπικῶν παραδόσεων γιὰ τὸν ἀνεπανάληπτο Μακεδόνα Στρατηλάτη.

Ἀτυχῶς, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος δέν πρόφθασε νά ὀλοκληρώσει τὸ ἐκπολιτιστικὸ του ἔργο, διότι, ὡς γνωστόν, ἀπέθανε πρόωρα, τὴν 13ῃ Ἰουνίου τοῦ ἔτους 323 π.Χ. στὴν Βαβυλώνα σέ ἡλικία μόλις 33 ἐτῶν.

Δρ ΚΩΝΣΤ. Β. ΧΙΩΛΟΣ

✓ **Ἀθανασίου Μιχ. Μανουσοπούλου:** *Συν/χου Νομάρχου, Μαρτυρίες, Γεγονότα καὶ Μνηῆμες (1946-1965), (Ἔνα ὀδοιπορικὸ μέ συγκλονιστικὲς ἱστορικὲς ἀποκαλύψεις), Ἀθήνα 2002*

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις Κονιδάρη ἐκυκλοφορήθη τὸ βιβλίο τοῦ φίλου

Συνταξιούχου Νομάρχου κ. Ἀθανασίου Μιχ. Μανουσοπούλου, μέ τίτλο: «Μαρτυρίες: Γεγονότα καί μνήμες» (1946-1965) (Ἔνα ὀδοιπορικό μέ συγκλονιστικές ἱστορικές ἀποκαλύψεις), τό ὁποῖο ὁ συγγραφέας εἶχε τήν εὐγενή καλοσύνη νά μᾶς τό προσφέρει μέ «ὑπέρομη ἐκτίμησι καί ἀγάπη», ὅπως χαρακτηριστικά γράφει στήν σχετική τιμητική ἀφιέρωσή του.

Στίς 678 σελίδες τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ἀθαν. Μανουσοπούλου περιέχονται κατά σειράν τό βιογραφικό του σημείωμα, ὁ πρόλογος καί ἡ εἰσαγωγή. Ἀκολουθοῦν γεγονότα, μνήμες καί μαρτυρίες τοῦ συγγραφέως ἀπό τή γόνιμη καί λίαν εὐδόκιμη θητεία του ὡς Νομάρχου Πρεβέξης, Λευκάδος καί Ἰθάκης, Βοιωτίας, Σερρών, Θεσσαλονίκης καί Μεσσηνίας καί ἔπεται ὁ ἐπίλογος.

Τό ἐξαιρετο τοῦτο βιβλίο – ὀδοιπορικό τοῦ καταξιωμένου Νομάρχου κ. Ἀθανασίου Μανουσοπούλου πού εἶχε οὗτος τήν μέγιστη τιμή νά ἐκπροσωπήσει τόσο ἐπάξια καί ἀποδοτικά εἴκοσι δύο Κυβερνήσεις καί νά τύχει πλείστον ὄσων ἠθικῶν ἀμοιβῶν καί τῆς καθολικῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου του ἀπό τόν λαό, συμπληρώνεται ἀπό θαυμάσιες φωτογραφίες πού εἰκονογραφοῦν λαμπρά τά σχετικά κεφάλαια τῶν κειμένων καί φωτίζουν τά ἱστορούμενα γεγονότα μέ τρόπο ἐπαγωγικό.

Στίς σελίδες τοῦ βιβλίου αὐτοῦ οἱ ἀναμνήσεις τοῦ κ. Ἀθαν. Μανουσοπούλου πιστοποιοῦν κατά τόν πλέον πανηγυρικό τρόπο τήν τόσο γόνιμη θητεία του ὡς Νομάρχου καί στίς ἔξι ὡς ἄνω Νομαρχίες πού ὑπηρετήσε, τά «ἔξι διαμάντια», ὅπως τά ἀποκαλεῖ στόν ἐπίλογο.

Στόν Νομό Σερρών, εἰδικότερα, ἡ θητεία τοῦ κ. Μανουσοπούλου ὡς Νομάρχου θά παραμείνει ἀξέχαστη στούς κατοίκους τῆς ἀκριτικῆς μας περιοχῆς ἀπό τό τεράστιο ἔργο, πού κατά κοινή ἀναγνώριση καί ὁμολογία ἐπετέλεσε. Γιά τόν λόγο αὐτό πολλές Κοινότητες τόν ἔχουν ἀνακηρύξει ἐπίτιμο δημότη τους καί ὡς ἐκ τούτου ὁ ἴδιος, ὅπως μέ ἐγκαύχησι καί ὑπερηφάνεια δηλώνει σέ κάθε εὐκαιρία, αἰσθάνεται ὡς Σερραῖος καί τιμᾶ πάντοτε μέ τήν παρουσία του ὅλες τίς ἐκδηλώσεις τῶν Σερραϊκῶν Συλλόγων τῆς Ἀθήνας.

Γενικῶς, κοινή εἶναι ἡ διαπίστωση καί ἡ ἀναγνώριση ὅτι ὁ κ. Ἀθανάσιος Μανουσόπουλος ἄφησε ἐποχή ὡς Νομάρχης Σερρών. Διό καί τοῦ ἀνήκει δικαιολογημένα κάθε τιμῆ ἀπό ὅλους μας.

ΚΩΝΣΤ. Β. ΧΙΩΛΟΣ